

Előhang a Rakott 2012. május 17-i műsorához A Rakott mindenekelőtt kegyelettel megemlékezik a műsor korábbi vendégéről: a nemrég elhunyt Dr. Kiss Daisy ügyvédkamarai főtitkárról. Az adás sorvezetője egy évtizedeket átívelő, mégis időszerű, kitűnő sport-kötet lesz. A Kossuth Kiadó gondozásában megjelent könyv címe: Londoni olimpiák 1908, 1948, 2012. Itt az alkalom a 100 év csúcshintű honi és nemzetközi sport-történelmén szemléltetni az események és az eredmények hátterét. Megpróbáljuk bemutatni a korabeli közállapotokat, az együttműködés és a versengés összefüggéseit, a magyarok helyét és szerepét mindebben, még hozzá a világméretű és hazai kataklizmák, átalakulások közepette. A sport szemszögéből rápillantunk az adott korok külső és belső viszonyaira, a világ és Magyarország kapcsolatára, a sikerek, s a kudarcok máig ható tanulságaira. Nem pusztán az éremeső és a honi részvétel számsora adja a műsor gerincét. Ezt előmozdíthatja a könyv szerzője, a műsor vendége, a magyar sport közszeretben aktív doyenje, Gallov Rezső ex-államtitkár, újságíró. Róla az értő elemzők zöme vallja: legutóbb akkor volt jó kezekben a magyar sport, amikor a higgadt hozzáértés, a fair play és a politikai semlegesség jegyében, ő irányította. Műsorvezető: Kolláth György

Adásmenet a Rakott 2012. május 17-i műsorához Jó estét kívánok! A 45. adásban élőben köszöntöm a hallgatót. A Rakott ma kegyeleti megemlékezéssel kezdődik. A február 23-i adásunkban Dr. Kiss Daisy-vel, a Magyar Ügyvédi Kamara főtitkárával beszélgettünk. Egy nagyszerű ember, egy kiváló jogtudós fejtegette meggyőzően, őszinte hittel a jogélet furcsaságait, az ügyvédi tevékenység szépségét és árnyoldalait. Erre többé sajnos nem lesz lehetősége. Kiss Daisy doktornő hosszú betegség után április közepén elhunyt. A személyiségére jellemző kis titkot talán most már elárulhatok. Ide, hozzánk a stúdióba ölnbe hozta be egy munkatársa, mivel a betegség az ügyvédnőt mozgásképtelenné tette. Rendkívüli önfegyelemmel, kristálytisztán és derűvel nyilatkozott mégis. Nem a saját betegsége volt a döntő, hanem a tudáshoz társult alázat és közszolgálati fegyelem. Fájdalommal emlékezzünk rá. Én egy vele készített írásos interjú utolsó mondatát olvasnám fel: „*Arra törekszünk, hogy ezek a pillanatok emlékezetesek maradjanak a kollégák számára*”. Így lesz: nyugodj(ék) békében!

A mai adás sorvezetője egy évtizedeket átívelő, mégis időszerű, kitűnő sport-kötet. A Kossuth Kiadó gondozásában megjelent könyv címe: **Londoni olimpiák 1908, 1948, 2012.** Íme, a web-kamera részére felmutatva! Itt az alkalom a 100 év csúcshintű honi és nemzetközi sport-történelmén szemléltetni az események és az eredmények hátterét. Megpróbáljuk bemutatni a korabeli közállapotokat, az együttműködés és a versengés összefüggéseit, a magyarok helyét és szerepét mindebben: még hozzá a világméretű és hazai kataklizmák, kihívások, átalakulások közepette. A sport szemszögéből rápillantunk az adott korok külső és belső viszonyaira, a világ és Magyarország kapcsolatára, a sikerek, s a kudarcok máig ható tanulságaira. Nem pusztán az éremeső és a honi részvétel számsora adja a műsor gerincét, miként a remek kötetnek sem. A rendhagyó, gógyis áttekintést előmozdíthatja a könyv szerzője, a műsor vendége, a magyar sport közszeretben aktív doyenje, Gallov Rezső ex-államtitkár, újságíró. Róla az értő elemzők zöme vallja: legutóbb akkor volt jó kezekben a magyar sport, amikor a higgadt hozzáértés, a fair play és a politikai semlegesség jegyében, ő irányította. Gallov Rezső úrral egy éve, tavaly júniusban már ugyanitt beszélgettünk. Akkor a rendszerváltozás utáni magyar sport két évtizedét elemeztük. Ekkor

elhangzott egy laudáció értékű bemutatás is. Volna jó ok megismételni, de beszéljen inkább a mű és alkotója. **Szervusz Államtitkár úr: a hallgató nevében is üdvözöllek a stúdióban. Írod, hogy London az egyetlen város, amely immár harmadszor adhat otthont az újkori olimpiai játékoknak. Ez megragadja az íróember fantáziáját, keresi az okokat. Az első szünetünk előtt két kérdés-csoport adódnék: 1) milyen személyes okod volt a 3 londoni olimpiát témaként megragadni, szereted-e Londont, a brit mentalitást, ott leszel-e nyáron Londonban, és várható-e ősszel az elemzés folytatása? 2) Mi a londoni – remélhetőleg – rendezői mesterhármas igazi oka, mennyi ebben a sportdiplomácia, és mekkora pl. az üzlet szerepe? Jó színhelye lesz vajon London az idej játékoknak?**A fórumban naiva írja, hogy ma Németországban az apák napja van. De jó nekik, köszönjük a hírt, de a vándorbotból nem kérnénk.

Az első negyedóra elteltével rövid közszolgálati és kereskedelmi szünetet tartunk, de jövőnk vissza. Folytatódik a Rakott Gallov Rezső államtitkár úrral. A téma: a 3 londoni olimpiáról írt kiváló kötete. **Ebben a blokkban, időrendben haladva az 1908. évi olimpiát kérem bemutatni, érdekességekkel szemléltetni. Mivel a könyv teli van eddig sehol és sosem látott megállapításokkal, szerényen ma nem kérdezősködnék, hanem Tőled várnék kerek gondolatokat. Ugyanilyen okból a későbbi témablokkoknál is csak nagyon ritkán szólnék közbe.**

Itt most egy kis kitérőt mégis teszek. Sportbaráti jelzés volt a TF-en, hogy mondjam el a következő, jellemző kortörténeti anekdotát. Weisz „Ricsi” nagyszerű, derűs és ismert ember lett a birkózásban elért olimpiai győzelme révén. Nemkülönben később, vívó bajnok sporttársa: Petchauer Attila. Petchauer és egy ismeretlen barátja sétálnak, jön velük szembe Weisz Ricsi. Petchauer fogadást ajánl: fogadjunk, hogy meg merem tenni azt, hogy Weisz kalapját a szemébe húzom. Fogadnak. Petchauer Weisz háta mögé lopózik, gyorsan a szemére rántja a kalapot, azonnal elébe perdül, és közbe a saját szemére is rántja a kalapját. Így szól: Magával is ilyen csúnyán szórakoznak, uram?! Weisz nem tudja mire vélni a helyzetet, a két svihák pedig eliszkol. Nem pusztán a story, hanem a korabeli derűs, vicces sportvagányság az, ami érdekes és tetszetős. Ma ellenben jobbára fogcsikorgatás, kicsinyesség a pénz körül, köpés, beszólás, anyázás, primitív zrika honos.

Ismét szünetet tartunk, de a hírek után jövőnk vissza. Folytatjuk a Rakottat a 3 londoni olimpiáról szóló kötetéről, annak szerzőjével: Gallov Rezsővel. **Ebben a blokkban az 1948. évi londoni játékok interpretálása következik. Az angoloknak, miként nekünk is iszonyú károkat, veszteségeket okozott a világháború. Mennyi jött át, mi érződött ebből a rendezőknek, a résztvevőknek, köztük minenkünk? Akkor és azután mit jelentett Magyarországnak a sikeres szereplés? Ismét Tiéd a szó az összefüggő elemzésre és szemléltetésre!** Elérkeztünk a mai utolsó szünetünkhöz, de jövőnk vissza. Folytatódik és rövidesen be is fejeződik a Rakott Gallov Rezsővel, és az ő kitűnő kötetével, mely London 3 olimpiáját tárgyalja. **A 100 év milyen tanulsággal szolgál a világ, az olimpiai mozgalom, és a hazai hozzáállás terén olyan világban, melyben a globalizáció, a gigantomania, a terror-fenyegetettség, a költség-robbanás és a világgazdaság krízise is nyomatékos tényező? A több mint 200 résztvevő ország hány %-a lesz bármikor is képes nyári olimpiát rendezni, e sorban hol volna reálisan a mi helyünk, tényleges esélyünk? Úgy egészében véve, mi magyarok álljuk a versenyt? Mire tanít minket is London példája? Hogy látod a legfontosabb honi előjeleket? Milyen olimpiát vársz most és majd a következőt, a brazíliait tekintve? Emelkedik**

vagy süllyed az olimpiák nimbusza? Egyfajta kötelező, össznépi játék részeként vállalkoznál-e beclésre, prognózisra a magyar részvétel számait, esélyeit illetően? Mikor és mitől lennél elégedett?

Köszönöm, hogy a vendégünk voltál: Gallov Rezső államtitkár úr. Köszönöm a Klubrádió munkatársainak: Árva Brigittának és Józsa Péternek is a segítő közreműködést. Legközelebbi élő adásunk június 7-én lesz: bizakodjunk, hogy tényleg lesz. Nem a Klubrádióval kellene sportot úzni a hatalomnak. Következő vendégünk Földes Péter újságíró, blogger, a nagyon eredeti humor régi-új reprezentánsa lesz: és bizakodunk, hogy tényleg lesz, mert lehet. Nem a Klubrádióval kellene sportot úzni a hatalomnak. Apropos ide: 1945-ben, a nyárelő napjain jelent meg először a Ludas Matyi, és fémjelezte évtizedeken át a magyar humor(isták) műveltségét, minőségét. Földes Péter 10 évig dolgozott a Ludasnál, érdemes tehát vele beszélgetni a retro-humorról. Miután a közéletünk diploma-munkáktól zajos, megemlíthető, hogy a leendő vendég Komikum és közélet címmel írta a második diplomamunkáját. Nem kizárt, hogy egyik vagy másik dolgozatát a web-kamerán be is mutatjuk – sapienti sat?! (Hogy a nagy-okosok is értsék!) Szép estét kívánok, illetve a vendégünkkel együtt kívánunk a hallgatónak. A viszont hallásra: K. Gy. műsorát hallották.